

Prima instanță: D. Gherman
Instanța de apel: N. Chircu, A. Albu, A. Toderaș

3ra-870/15

Î N C H E I E R E

01 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul – Svetlana Filincova

Judecătorii – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Primăria satului Visoca,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria
satului Visoca împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Soroca privind obligarea
radierii din registrul bunurilor imobile,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015, prin care a
fost admis apelul declarat de către Oficiul Cadastral Teritorial Soroca, casată
hotărîrea Judecătoriei Soroca din 24 iunie 2014 și emisă o nouă hotărîre privind
respingerea acțiunii înaintate de către Primăria satului Visoca,

c o n s t a t ă:

La 09 aprilie 2014, Primăria s. Visoca a depus cerere de chemare în
judecată împotriva OCT Soroca, filiala ÎS „Cadastru” privind obligarea pîrîtului
de a radia din registrul bunurilor imobile, bunurile imobile cu nr. cadastrale
3400000.077.01 și 34500000.027.01 înregistrate după COOP „Visoceanca-
Prim”.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin hotărîrea Judecătoriei
Soroca din 26 noiembrie 2007, a fost admisă cererea CP „Visoceanca-Prim”
privind constatarea faptului care are valoare juridică și s-a constatat faptul de
posesiune, folosință și dispoziție a Cooperativei de producție „Visoceana-Prim”
asupra clădirii administrative 89%-767,8 m² și clădirea casei de deservire 89%-
466,3 m² situate în s. Visoca, r-ul Soroca.

Mai indică că conform actului de revizie economico-financiară tematică la
Primăria s. Visoca pe perioada 01.01.1999-29.05.2009, nr. 12/30 din 29 mai
2009, efectuat de CCCEC DGNTN, sentinței judecătoriei Soroca din 30 mai 2012,
rămasă irevocabilă la 26 decembrie 2012, conform deciziei Curții Supreme de
Justiție, s-a constatat că Anatolie Harabara, exercitînd funcția de primar al s.
Visoca, fiind persoană cu funcție de răspundere investită cu drepturi și obligații
în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, conform prevederilor art.
29 alin. (1) lit. g) și t) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 XVI

din 28 decembrie 2006, folosind intenționat situația sa de serviciu, în interes personal exprimat în favorizarea CP „Visoceanca-Prim”, unul dintre fondatorii căreia este soacra acestuia Margareta Ursu, la obținerea ilegală a dreptului de proprietate asupra unor bunuri situate în raza de activitate a Primăriei s. Visoca, și anume ilegal a perfectat un document oficial din numele Primăriei s. Visoca, adică certificatul nr. 823 din 19 noiembrie 2007, în care a introdus date false.

Menționează că despre acțiunile criminale ale lui Anatolie Harabara prin care a fost prejudiciat bugetul local cu 473 894, 48 lei, autorităților publice locale a s. Visoca, le-a fost cunoscut după demisia primarului Anatolie Harabura și re alegerea altui primar și a consiliului sătesc.

Astfel, reclamantul invocă că deoarece hotărârea Judecătoriei Soroca din 26 noiembrie 2007, a fost emisă pe baza actelor false, de către Primăria s. Visoca a fost înaintată acțiunea de revizuire a hotărârii menționate, care la 04 noiembrie 2013 a fost admisă și prin încheierea Judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2013, cererea CP „Visoceanca-Prim” s. Visoca cu privire la constatarea faptului juridic a fost scoasă de pe rol.

Reclamantul invocă că prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2013, părțile au fost aduse la poziția din 02 noiembrie 2004, astfel în registrul bunurilor imobile după Primăria s. Visoca s-a înregistrat bunurilor imobile cu numerele cadastrale 3400000.077.01- clădirea primăriei s. Visoca și 34500000.027.01-casa de deservire socială.

Încheierea judecătoriei Soroca din 20 noiembrie 2013, a fost depusă la OCT Soroca, care urma să radieze din registrul bunurilor imobile cu numerele cadastrale 3400000.077.01 și 34500000.027.01, însă prin decizia cu privire la refuz din 27 ianuarie 2014, OCT Soroca a respins cererea depusă de Primăria s. Visoca din motive neîntemeiate.

Menționează că decizia menționată a fost atacată la registratorul din cadrul ÎI „Cadastru”, care a refuzat înregistrarea din motiv că în încheierea judecătoriei Soroca lipsește mențiunea că este irevocabilă.

Reclamantul solicită obligarea pârîtului de a radia din registrul bunurilor imobile, bunurile imobile cu nr. cadastrale 3400000.077.01 și 34500000.027.01 înregistrate după COOP „Visoceanca-Prim”.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 24 iunie 2014, acțiunea înaintată de către Primăria s. Visoca a fost admisă, s-a hotărît anularea înregistrării bunurilor imobile cu nr. cadastrale 240000.077.01 și 43500000.027.01, înregistrate după COOP „Visoceanca-Prim”, cu radierea lor din registrul bunurilor imobile și s-a încasat de la OCT Soroca în beneficiul Primăriei s. Visoca cheltuielile de judecată în mărime de 2 500 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015, a fost admis apelul declarat de către OCT Soroca, casată hotărârea Judecătoriei Soroca din 24 iunie 2014 și emisă o nouă hotărâre privind respingerea acțiunii înaintate de către Primăria s. Visoca.

La 29 aprilie 2015, Primăria s. Visoca a declarat recurs împotriva deciziei

instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015 și a hotărîrii Judecătoriei Soroca din 24 iunie 2014 cu trimiterea pricinii la rejudecare în primă instanță.

În motivarea recursului, recurentul Primăria s. Visoca a invocat că hotărîrile judecătorești sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece au fost emise cu aplicarea eronată a normelor de drept procedural, și cu neexaminarea probelor prezentate de acesta.

La 27 mai 2015, OCT Soroca a depus referință la recursul declarat de către Primăria s. Visoca, solicitînd respingerea recursului ca nefondat.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria s. Visoca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Primăria s. Visoca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Primăria s. Visoca ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Primăria satului Visoca.

Încheierea este irevocabilă.

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Maria Ghervas